

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **J. M.**,
bytem X,
zastoupená JUDr. Viktorem Pakem, advokátem,
sídlem Francouzská 28, Praha,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2021, č. j. X,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2021, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 7 865 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Viktora Paka, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že v průběhu správního řízení zejména rozporovala posouzení svého zdravotního stavu. Namítla, že při operaci dne 17. 3. 2020 u ní došlo k oboustrannému poškození nervu larengi recurrenti, v důsledku čehož činí její nádechová šterbina pouhé 2 mm a žalobkyně se i ve spánku dusí. Namítla, že v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nejsou v napadeném rozhodnutí vypořádány její námitky, včetně poukazu žalobkyně na kapitolu VIII, oddílu B, položky 2, písm. c) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) a namítané bagatelizace prokázané minimální šíře nádechové šterbiny po oboustranném poškození nervu. Napadené rozhodnutí rovněž postrádá vypořádání návrhu žalobkyně na vyšetření zdravotního stavu posudkovou lékařkou. Žalobkyně tak považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě s ohledem na námitky žalobkyně týkající se nesouhlasu s posouzením zdravotního stavu navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. Žalobkyně v replice ze dne 29. 11. 2021 uvedla, že žalovaná ve svém vyjádření nereagovala na namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Dále poukázala na posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 11. 2021, který obsahuje příznivější posudkový závěr, a je proto dalším důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Při jednání soudu dne 20. 12. 2021 setrvala žalobkyně na svém procesním stanovisku. Doplnila, že důvodem nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně není onkologické onemocnění, ale skutečnost, že došlo k přerušení zvrtných nervů. Žalobkyně nezpochybňuje hodnocení stupně invalidity posudkovou komisí MPSV v Praze, ale nesouhlasí s příčinou vzniku invalidity, jejíž stanovení považuje za významné i pro jiná řízení, například náhradu škody vůči nemocnici.
6. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Ze správního spisu plyne, že s žalobkyní byla dne 21. 10. 2020 na Okresní správě sociálního zabezpečení Kolín (dále jen „OSSZ“) sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od skončení výplaty dávek nemocenského pojištění. Dne 25. 11. 2020 byl její zdravotní stav posouzen posudkovou lékařkou OSSZ. Posudková lékařka dospěla k závěru, že se v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byl papilární adenokarcinom štítné žlázy, který hodnotila jako novotvar s minimálním postižením dle kapitoly II oddílu A položky 1 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. S ohledem na charakter profese stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní

hranici rozpětí pro danou položku a vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu ji dále zvýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů na celkových 20 %. Žalobkyně tedy nebyla shledána invalidní. Žalovaná na základě tohoto posudku žádost žalobkyně prvostupňovým rozhodnutím zamítla.

8. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, v nichž namítla, že má trvale zhoršující se potíže s dechem. Během spánku se dusí s expiračním a inspiračním stridorem. Kvůli svému zdravotnímu stavu je vyřazena z jakékoli pracovní činnosti, o čemž dle žalobkyně svědčí i léčba na psychiatrii. Doplnila, že je objednána dne 20. 1. 2021 na specializované plicní vyšetření. Její léčba tak není ukončena. Dále uvedla, že lékařka závodní preventivní péče dospěla k závěru, že žalobkyně není schopna vykonávat jakoukoli práci, a proto s ní byl ukončen pracovní poměr. K námitkám předložila mimo jiné lékařskou zprávu MUDr. J. CH., Ph.D., ze dne 20. 1. 2021 z pracoviště Uniclinic s.r.o. a lékařskou zprávu z Hlasového a sluchového centra Praha.
9. V námitkovém řízení byl dne 9. 3. 2021 zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou lékařkou žalované v nepřítomnosti žalobkyně. Posudková lékařka dospěla ke stejnému závěru jako lékařka OSSZ. Zohlednila žalobkyní předložené lékařské zprávy a vyjádřila se k námitkám žalobkyně. Uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je nádorové onemocnění, stav po totální thyreoidektomii pro zhoubný nádor provedené v březnu 2020 s pooperační parézou zvrtného nervu (NLR) a nutností reoperace se suturou nervu. Po operaci nastalo zlepšení. Vymizel inspirační stridor, fonace byla jen lehce zastřena, postupně se dech žalobkyně zlepšoval tak, že dále byla bez inspiračního stridoru. Během kontroly v červnu 2020 byla žalobkyně subjektivně bez obtíží a bolestí. Sono vyšetření bylo bez známek recidivy, objektivně byla fonace správná, dýchání klidné, žalobkyně byla bez tyreoidální orbitopatie. Podle názoru foniatra u žalobkyně přetrvává mírný stridor při nádechu, objektivně jsou hlasivky v paramediálním postavení, při nádechu je malá nádechová štěrbina cca 2 mm, při fonaci je uzávěr hlasivek těsný. Posudková lékařka posoudila zdravotní postižení, které bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, podle kapitoly II oddílu A položky 1 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu stanovila na 10 % a dále navýšila podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity na 20 %.
10. V podání ze dne 24. 3. 2021 žalobkyně navrhla, aby byla vyšetřena posudkovou lékařkou žalované. Žalobkyně považovala posudek za rozporný, neboť se v něm uvádí, že u žalobkyně došlo k oboustrannému poškození nervi laryngei recurrenti, že žalobkyně udává, že se dusí i ve spánku, při nádechu jsou obě hlasivky v paramediálním postavení a nádechová štěrbina činí pouze 2 mm, současně se v něm však neshledává důvod hodnotit zdravotní postižení dle kapitoly VIII oddílu B položky 2 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dle žalobkyně posudek bagatelizuje minimální šíři nádechové štěrbiny.
11. Žalovaná na podkladě posudku ze dne 9. 3. 2021 napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V napadeném rozhodnutí citovala posudek posudkové lékařky. Konstatovala, že posudková lékařka provedla posouzení v nepřítomnosti žalobkyně na základě dostatečné dokumentace. Uzavřela, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Jelikož pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 20 %, žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

12. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Dle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu se toto ustanovení správního řádu vztahuje též na řízení o námitkách.
15. Soud se předně zabýval žalobkyní namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
16. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (§ 68 odst. 3 správního řádu). To platí i pro rozhodnutí v námitkovém řízení (§ 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. ve spojení § 93 odst. 1 správního řádu). Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje správní orgán námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů dle 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; může to však způsobit i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Současně platí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23).
17. Ačkoli napadené rozhodnutí výslovně nereagovalo na podání žalobkyně, v němž se žalobkyně vyjádřila k posudku zpracovanému v námitkovém řízení, nelze je považovat za zcela nepřezkoumatelné. V návaznosti na námitky žalobkyně byl v řízení o námitkách přezkoumán její zdravotní stav posudkovou lékařkou žalované v souladu s § 5 písm. i) a § 8

odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaná vyšla ze závěrů posudku ze dne 9. 3. 2021, které popsala v napadeném rozhodnutí a s nimiž se ztotožnila. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jaké diagnózy žalovaná vycházela, jaké zdravotní postižení považovala za rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu a z jakého důvodu je podřadila pod kapitolu II oddíl A položku 1 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalovaná v napadeném rozhodnutí popsala, že u žalobkyně jde o stav po totální thyreoidektomii pro zhoubný nádor s pooperační parézou NLR. Podle lékařské zprávy z ledna 2021 byla žalobkyně objektivně bez dušnosti, dýchání měla sklípkové, ventilační parametry byly v normě, impulzivní oscilometrie ukazovala zvýšenou impedanci respiračního systému, průtočné odpory byly lehce zvýšené a byla patrná nestabilita centrálních dýchacích cest. Podle lékařské zprávy z foniatrie u žalobkyně přetrvával mírný stridor při nádechu. Objektivně byly hlasivky v paramediálním postavení, když při nádechu je malá nádechová štěrbina 2 mm a při fonaci je uzávěr hlasivek těsný. Z napadeného rozhodnutí je seznatelné, že posudková lékařka žalované přes parézu NLR (která byla následkem operace štítné žlázy pro zhoubný nádor), paramediální postavení hlasivek při nádechu a nádechovou štěrbinu 2 mm neshledala naplnění kritérií kapitoly VIII oddílu B (poruchy řeči) položky 2 (obrna vratného nervu, nervů) písm. c), pod níž spadají oboustranné poruchy s afonií, se stenózou dýchacích cest, s klidovou nebo námahovou dušností, s narušením synchronizace polykání. Napadené rozhodnutí obsahuje zdůvodnění, proč posudková lékařka žalované hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně podle kapitoly II oddílu A položky 1 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (paréza NLR byla komplikací totální thyreoidektomie pro zhoubný nádor). Implicitně vyjádřila, že neshledala důvod pro hodnocení dle jiné položky. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaná považovala zdravotní stav žalobkyně za dostatečně zjištěný posudkem své posudkové lékařky. Nedostatky posouzení zdravotního stavu žalobkyně nezpůsobují nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná v napadeném rozhodnutí též odůvodnila, že posudková lékařka provedla posouzení zdravotního stavu žalobkyně bez její přítomnosti, neboť považovala zdravotní dokumentaci za dostatečnou pro řádné posouzení. Námitka nepřezkoumatelnosti tedy není důvodná.

18. V projednávané věci je stěžejní posouzení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalobkyně svými námitkami ve své podstatě zpochybňovala závěry lékařů posudkové služby, jejich úplnost a přesvědčivost.
19. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, a soud si tedy o ní nemůže učinit úsudek sám a zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány MPSV. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

20. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
21. Soud při posouzení věci vycházel z posudku posudkové komise MPSV (dále jen „posudková komise“) ze dne 11. 11. 2021, který si dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Posudková komise vycházela ze spisové dokumentace, k žalobě doložené lékařské zprávy (MUDr. J. V. ze dne 20. 8. 2021), zdravotnické dokumentace ambulance praktického lékařství MUDr. M. B., poskytovatele zdravotních služeb Uniclinic s.r.o. a z vlastního vyšetření žalobkyně odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. V posudku jsou podrobně popsány posudkově významné lékařské nálezy, zejména zpráva MUDr. M. R. z psychiatrie ze dne 20. 10. 2020, zpráva plicního lékaře MUDr. J. CH., Ph.D., z Uniclinic s.r.o. ze dne 20. 1. 2021, zpráva praktického lékaře MUDr. M. B. ze dne 22. 4. 2021, zpráva MUDr. J. V. z foniatrie ze dne 20. 8. 2021, zpráva MUDr. I. B. z pneumologie ze dne 1. 10. 2021 a zpráva MUDr. T. R. z endokrinologie ze dne 18. 10. 2021. Z vyšetření odbornou lékařkou v oboru interního lékařství při jednání komise vyplynulo, že žalobkyně byla astenická, hovořila tichým hlasem a při řeči občas zakašlala. V klidu i při chůzi po místnosti byla bez dušnosti. Suše pokašlávala, změny poloh byly rovněž bez dušnosti. Dýchání žalobkyně bylo sklípkové, při hlubokém nádechu mírně vtahovala jugulum, byl slyšitelný lehký inspirační stridor. Posudková komise v posudku konstatovala, že u žalobkyně byla dne 16. 3. 2020 provedena thyreidektomie. Po tomto zákroku byl zjištěn inspirační stridor a paréza zvratného nervu oboustranně. Dne 17. 3. 2020 byla provedena operační revize, přičemž pro makroskopický nálezy byla provedena sutura jedné z větví levého nervu. Po operaci došlo ke zlepšení s vymizením inspiračního stridoru s lehce zastřenou fonací. Při propuštění již byla fonace zastřena jen minimálně. Při následné návštěvě chirurga dne 23. 3. 2020 byla konstatována eupnoe, na foniatrii dne 17. 4. 2020 byl hlas s dušnou příměsí. Dušnost či hlas s dušnou příměsí nebyly uvedeny ve zprávách internisty ze dne 19. 4. 2020, 18. 5. 2020 či 12. 10. 2020. Podle zprávy foniatra ze dne 15. 3. 2020 byl subjektivně stav

stabilizován, dle objektivního vyšetření byl hlas celkem zvučný a označen za zlepšený. Dušnost a nevykonnost byla žalobkyní akcentována opět dne 29. 9. 2020. Dušnost s poruchou polykání a obtížemi na úrovni dysfonie žalobkyně udávala i dne 20. 10. 2020 při návštěvě psychiatra. Posudková komise dospěla k závěru o dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu, přičemž za rozhodující příčinu označila papilární mikrokarcinom štítné žlázy histologicky zjištěný z preparátu z operace s komplikovaným průběhem. Posudková komise podřadila zdravotní postižení, které bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, pod kapitolu II oddíl A položku 1 písm. b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní neschopnosti stanovila (dle posudkové komise maximalisticky) při horní hranici rozmezí na 25 % s navýšením o 10 procentních bodů podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Jako datum vzniku invalidity určila 20. 1. 2021, kdy bylo provedeno vyšetření plicním lékařem včetně funkčního plicního vyšetření. Posudková komise oproti předchozím posudkům přistoupila k hodnocení podle vyšší položky. Dle posudkové komise zjištěné skutečnosti odpovídaly demonstrativnímu výčtu posudkových kritérií, neboť proběhla operace, byť původně pro strumu, nicméně byl mikroskopicky zjištěn papilární karcinom. Shodně s lékaři OSSZ a žalované byl dlouhodobě nepříznivý stav zařazen do položky odpovídající onkologickému postižení. Posudková komise rovněž zohlednila, že u žalobkyně bylo zjištěno postižení obou zvrtných nervů se subjektivní námahovou dušností, ačkoli s normálním nálezem ventilace dle spirometrie, přičemž na spirometrii byla zjištěna dysfunkce hlasových vazů na inspirační křivce. Posudková komise zohlednila také psychické postižení, kdy žalobkyni bylo v posuzovaném období nasazeno antidepresivum, byť nebylo zjištěno posudkově podstatné postižení psychických funkcí. Míru poklesu pracovní neschopnosti hodnotila při horní hranici rozmezí. Toto posouzení bylo dle posudkové komise maximalistické vzhledem k tomu, že po onkologické operaci neprobíhala již další léčba ve smyslu chemoterapie. Posudková komise dále uvedla, že vertebrogenerní algický syndrom byl řešen rehabilitací a nebyly referovány významnější neurologické poruchy charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posudková komise zvažovala i zařazení pod položku 1b kapitoly IV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, nicméně funkce štítné žlázy byla dobře farmakologicky substituována a i s přihlédnutím k paréze zvrtných nervů a dalším postižením by nebyla stanovena vyšší míra poklesu pracovní schopnosti. Postižení žalobkyně nebylo možné hodnotit podle kapitoly VIII oddílu B položky 2 písm. c) vyhlášky o posuzování invalidity, protože nedošlo k dostatečnému naplnění posudkových kritérií, neboť nebyla zjištěna afonie a stav ventilačních parametrů byl v rozhodném období v normě. Dysfonii by posudková komise hodnotila dle položky 2 písm. b), nicméně při stavu ventilačních parametrů by bylo třeba hodnotit při spodní hranici rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti pro tuto položku. Posudková komise uzavřela, že žalobkyně byla schopna vykonávat po vzniku invalidity výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě, přičemž pro žalobkyni jsou nevhodné práce s těžší fyzickou nebo psychickou zátěží či v prašném prostředí a v nevhodných klimatických podmínkách. Pracovní schopnost žalobkyně tedy dle posudkové komise poklesla o 35 %. Žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni. Vzhledem k možnosti zlepšení na základě terapeutických postupů a rehabilitaci stanovila posudková komise platnost posudku do 31. 12. 2023.

22. Soud považuje závěry posudkové komise ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně za přesvědčivé. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze

vší dostupné zdravotní dokumentace, především z lékařských zpráv MUDr. M. R. z psychiatrie, MUDr. J. CH., Ph.D., plicního lékaře z Uniclinic s.r.o., MUDr. M. B., praktického lékaře a MUDr. J. V. z foniatrie, a při svém jednání přeshetřila zdravotní stav žalobkyně odborným lékařem z oboru interního lékařství. Úkolem posudkové komise primárně není vlastní vyšetření posuzované osoby, ale posudkové zhodnocení nálezů odborných lékařů, které jsou podkladem pro vypracování posudku (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 Ads 248/2017-61). Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně i s přihlédnutím k žalobkyní tvrzeným obtížím. Zohlednila postižení obou zvrtných nervů po provedené thyreidektomii, namítanou dušnost, inspirační stidor a dysfonii (tichý hlas). Současně přesvědčivě odůvodnila, že nabylo možné zdravotní postižení posoudit podle kapitoly VIII oddílu B položky 2 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, na kterou poukázala žalobkyně v žalobě, neboť nebyla zjištěna afonie a stav ventilačních parametrů byl v rozhodném období v normě. Vysvětlila, že možné hodnocení dle položky 1 písm. b) této kapitoly by nebylo pro žalobkyni příznivější, neboť by bylo třeba s ohledem na stav ventilačních parametrů hodnotit při dolní hranici rozpětí, které pro tuto položku činí 15 až 30 %. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu II oddíl A položku 1 písm. b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, u níž je míra poklesu pracovní schopnosti stanovena v rozmezí 15 až 25 %. Posudková komise na základě výše popsanych zjištění ohledně charakteru zdravotního postižení žalobkyně a jeho dopadů určila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí stanoveného pro příslušnou položku, tj. ve výši 25%, a dále ji navýšila dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů s ohledem na podstatně sníženou schopnost výkonu pracovní činnosti po vzniku invalidity. Určení míry poklesu pracovní schopnosti a podřazení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Zástupce žalobkyně při jednání soudu toliko obecně namítl, že příčinou invalidity žalobkyně je poškození zvrtných nervů, nikoli onkologické onemocnění, nicméně toto poškození bylo posudkovou komisí zohledněno jako následek provedené thyreidektomie, přičemž právě i s ohledem na ně bylo shledáno naplnění kritérií položky 1b oddílu A kapitoly II přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a zvolena horní hranice stanoveného rozpětí. Současně posudková komise náležitě odůvodnila, že hodnocení podle kapitoly VIII oddílu B položky 2 by nebylo s ohledem na kritéria vymezená v příloze vyhlášky o posuzování invalidity pro žalobkyni příznivější. Proti stanovené míře poklesu pracovní schopnosti, která odpovídá invaliditě prvního stupně, účastníci nevznesli žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, či ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.

23. Soud na základě provedeného dokazování tedy dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila v době vydání napadeného rozhodnutí 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná tedy vycházela při svém rozhodování z nesprávně zjištěného skutkového stavu,

že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila pouhých 20 %, a napadené rozhodnutí je tedy nezákonné.

24. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaná zahrne mezi podklady pro nové rozhodnutí též posudek posudkové komise ze dne 11. 11. 2021 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
25. Pro případ, že budou žalobkyní v dalším řízení předloženy nové podklady (např. nové lékařské zprávy), soud připomíná, že bude třeba, aby se s nimi žalovaná v součinnosti se svými posudkovými lékaři vypořádala.
26. Soud neprovedl důkaz lékařskou zprávou MUDr. . J. V. ze dne 20. 8. 2021 z Hlasového a sluchového centra Praha, neboť zdravotní stav byl dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise, která z této zprávy vycházela a oproti soudu je odborně způsobilá k jejímu zhodnocení.
27. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná, a má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupce žalobkyně provedl v souvislosti s tímto řízením pět úkonů právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu, a to převzetí a přípravu zastoupení, sepsal žaloby, účast na jednání posudkové komise, sepsal repliky a účast při jednání před soudem. Za úkon právní služby, se kterým by § 11 advokátního tarifu spojoval nárok na odměnu za zastupování, nelze považovat procesní úkon spočívající v předložení listinného důkazu a návrhu na přednostní projednání věci, jež učinil zástupce žalobkyně dne 27. 9. 2021. Návrh na přednostní projednání mohl navíc být s ohledem na uvedené obecné důvody zahrnut již v žalobě. Za tento úkon proto odměna nebyla přiznána. Odměna za jeden úkon právní služby činí 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu], výše odměny tak činí celkem 5 000 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně rovněž náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 1 500 Kč. Jelikož zástupce žalobkyně je společníkem právnické osoby, která je oprávněna vykonávat advokacii a je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí náhrady nákladů též náhrada této daně, kterou je uvedena právnická osoba povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z částky 6 500 Kč, tedy 1 365 Kč. Náklady žalobkyně tak celkem činí 7 865 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), a to k rukám zástupce žalobkyně dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. prosince 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně